

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

ס'איז געווען פרייליך, ס'איז געווען אַ מצב!

היינט האט ער געהאט מער צייט ווי געווענליך, האט ער באשלאסן צו דאווענען שטאט, אינזין האבנ'דיג יעדעס ווארט, און זיך נישט גע'אגט. ווען ער איז אנגעקומען צו די ווערטער "ואהבתה אל תסיר ממנו לעולמים", האט ער נאכאמאל געבעטן דעם רבוננו של עולם ער זאל זוכה זיין צו פארשטיין די תורה און שפירן די ספעציעלע אהבה וואס דער באשעפער האט צו אים.

ווען ער האט געענדיגט דאווענען, איז שוין קיינער נישט געווען אין בית המדרש. בענצי האט געקוקט זיין סידור, און איז אהיימגעגאנגען מיט דרך ארץ און מיט שנעלע טריט, ווען זיינע אויגן זענען אראפגעלאזט צו דער ערד. "אה, וואס פאר א שמחה! איך פיל אזוי גוט אין הארץ, וואס פאר א מתנה איז דאס צו דאווענען אזא תפילה, עס זעטיגט און פילט אן דעם מענטש. הללואי וואלט איך געקענט פילן אזא שמחה יעדן טאג."

בענצי און לייער רעדן ביידע פון "שמחה", אבער דער חילוק צווישן זיי איז צי די שמחה איז אמת אדער פאלש. בענצי שפירט זיך דערהויבן און גייט ארום מיט א געפיל פון א בון מלך, אבער לייער גייט ארום מיט א געפיל פון הפקירות און נארישקייט. כאילו שמחה מיינט צו טון משוגע'נע און נארישע זאכן, זיך אויפצופירן אן קיין דרך ארץ און טון וואס מ'ויל...

אפילו אויב עס זעט אויס ווי א מענטש איז פול מיט פרייד, לערנט אונז דער רבי אז עס עקזיסטירט א "פאלשע שמחה". אמת'ע שמחה איז נאר דאס וואס ברענגט א מענטש זענטער צום באשעפער און צו עוסק זיין אין נצחיות'דיגע זאכן.

דער רבי האט אונז שטארק געווארנט נישט צו שרינקען קיין משקה א נאנץ יאר, אויסער פורים. מ'דערציילט אז אמאל האט רבי נחמן טולשטינער געשרוהקען משקה און זיך געוואנדן צו זיין רבי'ן, רבי נתן, מיט גרויס ליבשאפט און אים באשאטן מיט שבתים. האט אים רבי נתן געענטפערט: "יאה, עס וואלט געווען זייער שיין, ווען דו וואלסט עס נישט געזאגט פון אן אנגעטרונקענע מויל..."

דער רבי דערציילט אונז וועגן די מאדנע גרופעס וואס זענען פארפאן פון דעם ריכטיגן וועג. זיי האבן זיך איינגעקעמט פל מיני געדאנקען און געמאכט נארישע חשבונות, וואס האט זיי געפירט צו פירן א ליידענע און פוסטע לעבן, ווייט פונעם אמת.

צווישן זיי איז געווען א כת וואס האט גע'טענה'ט אז דער עיקר תכלית פון דעם מענטש איז שמחה, ווייל ווען א קינד ווערט געבוירן פריידט מען זיך, ביי א חתונה פריידט מען זיך, און ווען מ'נעמט איין א מדינה פריידט מען זיך אויך.

זענען זיי געגאנגען און געטראפן אן אפגעריסענעם גוי, אנגעטון מיט צוריסענע שמאטעס, האלטנדיג א פלאש משקה אין די האנט. נאך עטליכע גוים זענען אים נאכגעגאנגען און ער איז געווען גאר פרייליך. פארוואס? ווייל ער איז געווען שיכור!

זענעם אונז וועט לייער קיינמאל נישט פארגעסן. נאכ'ן סדר הלימוד איז ער געגאנגען אהיים, און אויפן וועג האט ער באגעגנט זיין חבר דוד. "דו וועסט נישט גלייבן ווי פרייליך ס'איז היינט געווען ביי די חברה. דו קענסט זיך נישט פארשטעלן... ס'איז געווען א מצב! ס'איז געווען פיי, מ'האט געהוילעט. ס'איז געווען אזוי פרייליך!"

"וואס איז געשען, לייער? וואס איז פארגעקומען? דו מאכסט מיר נייגעריג!" האט דוד געפרעגט מיט גרויסע אויגן. "הער אויס, דער משגיח איז נישט געקומען, האבן מיר געטון וואס מיר האבן געוואלט. עטליכע אינגלעך האבן געלערנט אנדערע זאכן, אבער רוב האבן זיך געשפילט מיט וואסער און זיך געשפריצט איינער אויפ'ן צווייטן. צוויי קינדער זענען אפילו ארויפגעקראכן אויף די טישן. נאכדעם האבן מיר געמאכט 'וואסער-באלאנען' פון איינגעוויקטע טישוס און זיך באווארפן דערמיט. בקיצור, דוד, ס'איז געווען פרייליך, כמו שכתוב..."

בענצי, זעענדיג דעם גאנצן מצב איז די חברה אן דעם משגיח, האט צוריקגעלייגט זיינע זאכן אין זיין טאש און איז געגאנגען דאווענען מעריב.

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דַּעַר בַּעַל תַּכְלִית (10)

נַעֲמֻט אָפּ אַ מְדִינָה. אִיזוּ מַעַן פֿרִיילִיךְ. נִמְצָא אִיזוּ זײַךְ דַּעַר עֵיקָר תַּכְלִית פֿון אַלִימַעַן נָאָר שְׁמֻחָה. אַיִכּער דַּעַם הָאָבִין זײַ גִּיזוּכְט אַ מַעֲנִשֵּׁן וואָס עַר זאַל תָּמִיד פֿרִיילִיךְ זײַן. וואַרִין דַּעַר אִיזוּ זײַךְ בָּאָם תַּכְלִית. און דַּעַר קַעַר צו זײַן מֶלֶךְ אויף זײַ. זַעֲנֵעֵן זײַ גִּיגאַנְגֵּעֵן זוכִין הָאָבִין זײַ גִּיזַעֲהֵן סַע גִּיגאַנְגֵּעֵן אַ גוֹי אִין אַיִן מִיָּאָס הָעֵמֶד און הָאָט גִּיטְרָאָגִין אַ פֿלַעֲשִׁיל בִּרְאָנְטוֹוִיין. און סַע זַעֲנֵעֵן אִים נָאָךְ גִּיגאַנְגֵּעֵן כִּמָּה גוֹיִים. און דַּעַר גוֹי אִיזוּ זײַכּער פֿרִיילִיךְ גִּיזוּכְט. וואַרִין עַר אִיזוּ זײַכּער שִׁיכּוֹר גִּיזוּכְט. הָאָבִין זײַ גִּיזַעֲהֵן אַז דַּעַר גוֹי אִיזוּ זײַכּער פֿרִיילִיךְ און עַר הָאָט קִיין שׁוֹם דַּאָגָה נִיט. אִיזוּ עַר זײַכּער וואוֹוִיל גִּיפֿעֲלִין דַּעַר גוֹי. וואַרִין עַר אִיזוּ בָּאָם תַּכְלִית. וואַרִין דַּעַר תַּכְלִית אִיזוּ זײַךְ נָאָר שְׁמֻחָה. הָאָבִין זײַ דַּעַם גוֹי אויף גִּינוּמַעַן פֿאַר אַ מֶלֶךְ אַיִכּער זײַ. און עַר הָאָט זײַ בּוֹדַאי גִּיפֿירט בִּדְרֹךְ הַיָּשָׁר. און זײַ הָאָבִין זײַךְ אוֹיס גִּיקְלִיבֵן אַ מְדִינָה וואָס זײַ זאַל דַּעַרצוּ קַעַרִין. דַּהִינּוּ דַּאָרט ווי וויין גַּעֲרִטְנַעַר זַעֲנֵעֵן אַז מַעַן זאַל מַאכִין וויין און פֿון די קַעַרִינְדִּלִיךְ פֿון די וויין טְרוֹיבִין. זאַל מַעַן מַאכִין בִּרְאָנְטוֹוִיין. און סַע זאַל גָאָר נִיט גִיין לָאָבֹוד קִיין שׁוֹם זאַךְ פֿון די וויין טְרוֹיבִין. וואַרִין דָּאָס אִיזוּ זײַךְ בִּי זײַ דַּעַר עֵיקָר תַּכְלִית גִּיזוּכְט אַז מַעַן זאַל טְרִינְקֵעֵן און מַעַן זאַל שִׁיכּרִין און מַעַן זאַל תָּמִיד פֿרִיילִיךְ זײַן. חַאטְשֶׁע מַעַן ווייסט גָאָר נִיט מִיט וואָס. וואַרִין זײַ הָאָבִין גָאָר נִיט מִיט עֶפֶס פֿרִיילִיךְ צו זײַן. אִיזוּ אַכּער פֿאַרְט בִּי זײַ דָּאָס דַּעַר עֵיקָר תַּכְלִית

אַ טִייל הָאָבִין גִּיזאַגֵט אַז דַּעַר עֵיקָר תַּכְלִית אִיזוּ דַּעַר דִּיבּוֹר. וואַרִין דַּעַר חִילוֹק פֿון אַ מַעֲנִשֵּׁן בִּיז אַ בִּהֶמָּה. אִיזוּ זײַךְ נָאָר דַּעַר דִּיבּוֹר. און אַז דָּאָס אִיזוּ דַּעַר עֵיקָר וואָס אַ מַעֲנִשֵּׁן אִיזוּ גִרַעסַעַר פֿון אַ בִּהֶמָּה. אַיִכּער דַּעַם אִיזוּ דָּאָס דַּעַר עֵיקָר תַּכְלִית (דַּהִינּוּ דַּעַר דִּיבּוֹר) הָאָבִין זײַ זײַךְ גִּיזוּכְט אַ דַּבָּרֵן (דַּהִינּוּ אַ רִיידִיר) וואָס עַר זאַל זײַן אַ בַּעַל לָשׁוֹן. וואָס עַר זאַל קַעֲנֵעֵן כִּמָּה לָשׁוֹנוֹת. און עַר זאַל אַסאַךְ רִיידִין תָּמִיד. וואַרִין אַזוֹי אַ מַעֲנִשֵּׁן. עַר אִיזוּ בָּאָם תַּכְלִית. זַעֲנֵעֵן זײַ גִּיגאַנְגֵּעֵן. און הָאָבִין גִּיפֿונַעַן אַ מְשׁוּגַעֲנִים פֿראַנְצוֹזִין וואָס עַר אִיזוּ גִיגאַנְגֵּעֵן און הָאָט צו זײַךְ אַלִיין גִירַעַט. הָאָבִין זײַ אִים גִפֿרַעַט. צו עַר קַעַן לָשׁוֹנוֹת. הָאָט עַר גּוואוּסְט כִּמָּה לָשׁוֹנוֹת און אַזוֹי אַ מַעֲנִשֵּׁן דַּעַר הָאָט זײַךְ שׁוֹיִן בּוֹדַאי דַּעַרלֵאנְגֵט דַּעַם תַּכְלִית. (נָאָךְ זײַכּער נֶאֱרִישֶׁע פֿאַרפֿירטַע דַּעַה נָאָךְ) וואַרִין עַר אִיזוּ זײַךְ אַ בַּעַל לָשׁוֹן און עַר ווייסט כִּמָּה לָשׁוֹנוֹת. און עַר רַעַט זײַכּער אַסאַךְ. וואַרִין עַר רַעַט זײַךְ אַפִּילוּ צו זײַךְ אַלִיין. אַיִכּער דַּעַם. אִיזוּ עַר זײַ וואוֹוִיל גִּיפֿעֲלִין. און זײַ הָאָבִין אִים אויף גִינוּמַעַן פֿאַר אַ מֶלֶךְ. און זײַ הָאָבִין זײַךְ אוֹיסגִיקְלִיבִין אַ מְדִינָה וואָס זײַ זאַל דַּעַרצוּ קַעַרִין. און זײַ זַעֲנֵעֵן גִּיגאַנְגֵּעֵן און הָאָבִין זײַךְ דַּאָרט בַּאָזַעַצַט מִיט זײַכּער מֶלֶךְ. און עַר הָאָט זײַ בּוֹדַאי גִּיפֿירט בִּדְרֹךְ הַיָּשָׁר. אַ טִייל הָאָבִין גִּיזאַגֵט. אַז דַּעַר עֵיקָר תַּכְלִית אִיזוּ שְׁמֻחָה. וואַרִין אַז אַ קִינְד וועט גִיבּוֹרִין. אִיזוּ מַעַן פֿרִיילִיךְ אַז סַע אִיזוּ אַ חֲתוּנָה אִיזוּ מַעַן פֿרִיילִיךְ. אַז מַעַן

און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל קערן דערצו. און זיי זענען גיגאנגען און האבן זיך דארט באזעצט.

און סע גיווען איין אנדערע פתה. וואס זיי האבן גיזאגט. אז די אלע זאכן זענען אלע גאר קיין תכלית ניט. נאר דער רעכטער תכלית איז. אז מע זאל נאר עוסק זיין אין תפלה צו השם יתברך און מען זאל זיין איין עניו און א שפל ברך. (כלומר מע זאל פון זיך גאר ניט האלטן) וכו'. און זיי האבן זיך גיזוכט א בעל תפלה און זיי האבן אים גימאכט פאר א מלך איבער זיי

(דאס פארשטייט מען שוין אליין אז די אלע פתות הנ"ל האבן זיך אלע טועה גיווען און זענען אלע פארפירט גיווארן אין גרויסע נארישקייט. איטליכע פתה אין איר נארישקייט דאך זייערע נארישע סברות און נארישע גידראנגען. נאר די אונטערשטע פתה די האבן צו גיטראפן דעם רעכטן אמת. אז וואויל איז זיי).

דאס האט אלץ דערציילט איינער פון די גיבורים פאר דעם בעל תפלה.

און ער האט אים ווייטער דערציילט. אז זיי (דהיינו די גיבורים וואס זיי זענען גיגאנגען מיט דעם גבור כנ"ל) זיי זענען פון דער פתה פון די בעלי אברים כנ"ל (דהיינו די פתה וואס זיי האבן גיזאגט אז דער עיקר תכלית איז נאר אז מע זאל זיך פילעוויין צו גרייסן די אברים) וואס זיי האבן זיך אויף גינומען פאר א מלך א בעל אברים כנ"ל (דהיינו א גרויסן מענטשן כנ"ל).

גיווען אז מע זאל תמיד פרייליך זיין. און זיי האבן זיך אויסגיקליבן א מדינה וואס סע קער דערצו כנ"ל. און זיי זענען גיגאנגען און האבן זיך דארט באזעצט.

א טייל האבן גיזאגט אז דער עיקר איז חכמה. האבן זיי זיך גיזוכט א גרויסן חכם. און זיי האבן אים גימאכט פאר א מלך איבער זיי. און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי קער צו חכמה. און זיי זענען גיגאנגען און האבן זיך דארט באזעצט.

א טייל האבן גיזאגט. אז דער עיקר תכלית איז אז מע זאל זיך פילעוויין אין עסן און טרינקען. מע זאל גרייסן די אברים. און זיי האבן גיזוכט א בעל אברים. דהיינו אזוינער וואס ער האט גרויסע אברים. און ער פילעווייט זיך צו גרייסן זיינע אברים. (דהיינו די גלידער פון דעם גוף). ווארין ווייל ער האט גרויסע אברים האט ער זיך מער חלק אין דער וועלט. ווארין ער פארנעמט מער ארט אין דער וועלט. און דער מענש איז געהנטער צום תכלית. ווארין דער תכלית איז זיך. אז מע זאל גרייסן די אברים. איבער דעם. אזוי א מענש קער צו זיין א מלך. זענען זיי גיגאנגען. און האבן גיפונען א לאנגין ווינגער. איז ער זיי גיפועלן ווארין ער איז זיך א בעל אברים. און ער איז באם תכלית האבן זיי אים אויף גינומען פאר א מלך.

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (10)

- א. וואס האט געזאגט די ניינטע כחה אז דער תכלית איז?
 - ☐ נאר צו עוסק זיין אין תפלה צו השי"ת
 - ☐ צו זיין א עניו און שפל ברך
 - ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וועם האבן זיי קודם געטראפן פאר א קעניג?
 - ☐ זיי האבן נישט געטראפן
 - ☐ אונזער בעל תפלה
 - ☐ עפעס א בעל תפלה
- ג. וועלכע פון די אלע כתות האבן געטראפן די אמת?
 - ☐ אלע כתות האבן זיך טועה געווען
 - ☐ נאר די כתות פון שמחה און תפילה
 - ☐ נאר די כחה פון תפילה
- ד. פון וועלכע כחה זענען געווען די מענטשן פון גבור?
 - ☐ פון די כחה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז רציחה
 - ☐ פון די כחה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז צו גרויסן די איברים
 - ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - ☐ איינמאל
 - ☐ צוויימאל
 - ☐ איך האב געוואלט

- א. וועם האבן גענומען די פינעפטע כחה פאר א קעניג?
 - ☐ איינער וואס קען הויך רעדן
 - ☐ איינער וואס קען הויך שרייען מיט א שטיל קול
 - ☐ א משוגענעם פראנצויז וואס רעדט צו זיך
- ב. וועם האבן גענומען פאר א קעניג די כחה וואס ביי זיי איז די תכלית שמחה?
 - ☐ א גוי א שיכור
 - ☐ א מענטש וואס פלעגט משמח זיין אלמנות און יתומים
 - ☐ א מענטש וואס פלעגט לאכן א גאנצן טאג
- ג. מיט וואס האבן זיי זיך געפריידט?
 - ☐ אז זיי האבן געטראפן א פאסיגן קעניג
 - ☐ מיט אמונה און נקודות טובות
 - ☐ זיי האבן גאר נישט מיט וואס זיך צו פרייען
- ד. וועם האבן גענומען פאר א קעניג די כחה וואס ביי זיי איז די תכלית חכמה?
 - ☐ א זוהן פון א חכם
 - ☐ א תלמיד חכם
 - ☐ א גרויסן חכם
- ה. פארוואס האט די אכטע כחה געהאלטן אז דער תכלית איז גרויסן די איברים?
 - ☐ ווייל ער האט מער חלק אין דער וועלט
 - ☐ ווייל ער האט מער כבוד
 - ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג

טיפער געטראכט

און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו... ביי וועלכע כת שטייט נישט אז זיי האבן געזוכט א לאנד וואס זי זאל קערן דערצו?
און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו... ביי וועלכע כת איז דער רבי מפרט די לאנד וואס זיי האבן זיך באזעצט?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (9)

און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו... ביי וועלכע כת איז דער רבי מפרט די לאנד וואס זיי האבן זיך באזעצט? די כת פון רציחה
באצייבן אויף יעדע איינע פון די פיר לשונות, אויף וועלכע כת האט עס דער רבי געשריבן
און זיי האבן זיך אויסגיקליכן א מדינה וואס זי זאל קערן דערצו - ער עסט נאר איידלע זאכן.
און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס עס זאל דערצו קערן - די וועלט זאל זיין באזעצט מיט מענטשן
און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו... - רציחה
האבן די פיתח גיזוכט א מדינה וואס זי איז גורם און מסוגל צו... - כבוד

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לוטער
'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com